

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (п'ятирукіхъ свята) о 5-й год. поп. Ліктер додатокъ къ юльянскому календарю, поєднану въ печатъ аркушъ коло 15-го и послѣднаго днія кожного місяця. Редакція "Адміністрація" підъ № 44 улиці Галицької. Рукописи звертаються лише на посередине застереженія. Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. бгъ одногородомъ. Реклама неопечатанія вольний бгъ порта. Предплату и інквірати приймають: У Львовѣ Адміністрація "Дѣло", У Вѣдні Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Klemmergasse 13; G. L. Daude & Co., Singerstrasse 12 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Michaelengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daude & Co. Въ Парижі Agence Hayas. Въ Ростові Редакція "Кіевськихъ Старинъ" въ Кіевѣ, початковий і Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул. д. Радли 9.

Прошуши нашіхъ Ви. Предплатниківъ о скоре надсиланьї предплати и выплати залегостей.

Галицька автономія.

III.

Другій роздѣлъ сеї статії въ ч. 83 сконфігурувало ц. к. прокураторія. Тамъ мы дуже обективно говорили про нашихъ автономичнихъ урядниковъ повѣтowychъ, секретарівъ, листраторівъ, директоровъ повѣтговихъ касъ поштовихъ, а головно про ихъ относини до громадъ и громадянъ рускихъ. Тымъ хотѣли мы звернути увагу зверхної власти автономичнови на одну зъ слабкіхъ, болючихъ сторонъ нашої автономії. Якъ сказано, ц. к. прокураторія не дозволила, що бгъ голось нашъ бувъ почутий тими, що мають власть и силу зарадити лиху, усунути аномальністі въ нашому автономичному житю. Будь-що-будь мы все и всегда стоимо за тымъ, щобъ автономичній уряди на галицькій Русі покинули вѣтстну "політику", а дали виключно про реальні потреби повѣтівъ. — бо се ихъ єдине покликанье. А вже-же за то ц. к. прокураторія чай не сконфіскує нынішної нашої статії, коли мы ще разъ обстанемо про свою, що секретарій повѣтівский, п. Маевський въ Сокалі, має пильнувати канцелярії, а не єдити по селахъ та збирати підписи на проти-противъ выбору посла до ради держави.

Польські газети замъчують наконецъ, що наші повѣтіві власти автономичній помагають зростові литератури рускої и розвоюви языка руского.

О чомъ подѣбомъ нехай буде вольно відъ думки, що сумніватися, впрочемъ якъ хто понимає ту помбочь. Правда, выдѣлъ повѣтівъ предплачується на грошѣ повѣтівъ деякій выданіи поштани въ рускій языцѣ, часописи и брошюри, але якъ? Такій іменно, якихъ вигаль Русинівъ бг҃рѣкається, т. зв. п'євдо-руска. Нашъ вѣтство, що дуже многій выдѣлъ повѣтівъ предплачується для громадъ и школъ коломийське "Swido", органъ суспендованого вѣтства окружного інспектора Слоневського; закупувають масами "wydawnictwa" Оказа и розсылають по громадахъ и школахъ (доки ц. к. рада школи по часті відъ для тенденції відъ не заборонила); тепер вновь деякій выдѣлъ повѣтівъ протегують "Миръ", — а все

то, якъ всѣ вдоровій знаємо, були або що й суть въ данія п'євдо-русій, такій, бгъ котрихъ Русини отхрещуються, а толькож Поляки хотять ними и хъ ущаливити. Такъ то треба розумѣти, бо такою и являється на дѣлѣ тая помбочь властей автономичныхъ рускій літературѣ. Інші дѣло, коли-бгъ выдѣлъ повѣтівъ на Русі предплачується для рускихъ громадъ "Батьківщина", такій знаменито редакторану для селянъ и маломѣщанъ нашихъ; коли-бгъ закупувають и ширили рускій "Правотаръ", въданія "Проповѣти", котрій не збуджуючи нѣякихъ естествъ (якъ то чинять въданія Оказа) вносять правдиву науку въ руску хату. Оттого-дѣ ми могли-и призначати, що наші выдѣлъ повѣтівъ помагають зростові нашої, бодай просто-народної літератури. Але того въ загалѣ нинѣ мы не бачимо.

Що до помочи розвоюви нашого языка, — то мы въ загалѣ скажемо, що выдѣлъ повѣтівъ на галицькій Русі, ведуть свое дѣловодство и съ рускими громадами переписуются не по руски, але по польски, а богато есть та-кіхъ выдѣлівъ, що навѣть на рускій поданія въповѣдають по польски. Се чей не значить, що выдѣлъ повѣтівъ помагають розвиватися нашому языкови.. Але отъ недавно дучилося нашимъ повѣтівымъ властямъ автономичнимъ заявити тугою "помбочь" розвоюви руского языка на Русі. Ми маємо на думцѣ внесеніе п. Романчука. Выдѣлъ краївый, якъ вѣтство, розславъ квестіонаръ до выдѣлівъ повѣтівъ, на котрій они мали възвестити, що посередъ рускої інтелигентної суспільності можуть що нинѣ находиться люде, котрій тымъ Демокритамъ кланяються монъ истуканамъ и въ ихъ роботѣ Ефілятѣ добавляють для свого народу спасенія. Чи-жъ такъ трудно приходиться розібрati основно дѣла Демокритівъ и піднати ихъ вартості? На устахъ нашахъ "объединителівъ" вѣтко не любувалися, бо въ світлачѣ ихъ, люде входячи въ складъ редакції "объединительнихъ" газетъ, не були на столько терпеливі, щобъ покончити бодай студії гімназильни...

того, который не пріпленіути внесенію п. Романчука...

Зъ всего того въходитъ, що польскій газети, менторуючи Русинівъ въ справахъ нашої автономії, сильно переборщили въ показуваню намъ великихъ благъ, які на насъ Русини вѣбъ спливають зъ галицької автономії. Черезъ свои велики окуляри они бачуть неодно таке, чого мы и микроскопомъ добачити не можемо. Правда, мы бачимо и бѣзъ микроскопу, що деякі рады повѣтівъ възначили по одній стипендії для бѣдныхъ учениковъ рускої народності, — але мы бачимо такожъ, що тій стипендії выдѣлъ повѣтівъ выплачують ѿо. Змартвихвастанцамъ у Львовѣ. Такожъ и то Русини — такій вже упертый народъ! — не уважаютъ за благодать нашої автономії...

честного характеру суть для нихъ предметомъ наруги, плоскихъ дотеповъ, клеветъ. "Народнівъ" возвуть они "фантастами", котримъ въ XIX. вѣдѣ вахотѣлося вътворити малоруску письменність; руска справа представляється слѣпымъ ихъ очамъ "польскою інтригою"; рускій языць — "исковерканымъ на-рѣчіемъ"; руска гімназія — заведеньемъ для науки "какографії", и т. д. Совѣсти у нихъ Богъ святий маз. Для дурнійшихъ въдумали они теорію о "притязанію меншихъ тѣль большими" и доказують, що елементъ великорускій поглотить нашу Рулю живцемъ. Словъ малый и великий беруть они вавить въ буквальному значению. За ихъ то віянніемъ здрѣмалося деякимъ нашимъ товариствамъ досить твердимъ сномъ, щобъ не було вѣякої позитивної роботи въ користь малорусчина, щобъ та малорусчина пропала и щезла зъ лица землї, або щобъ лишь та-къ довго животвѣла, якъ довго благотворительний комитетъ наймають нищти ви. Бо дѣйстно, нашъ "объединителівъ" попали-бы въ дуже сумнє положеніе, наколи-бгъ на дѣлѣ народъ нашъ звѣся своїми національною окремішністю. Тогда клевета и інтрига стратиля-бгъ вовсімъ на цѣнѣ, а платили-бгъ лишь розумъ, наука и честна праца, въ чѣмъ нашъ "объединителівъ" вѣтко не любувалися, бо въ світлачѣ ихъ, люде входячи въ складъ редакції "объединительнихъ" газетъ, не були на столько терпеливі, щобъ покончити бодай студії гімназильни...

Въ часівъ отъ 1874 до 1879 р., коли въ наслѣдокъ уставы о безпосередніхъ выборахъ въ державній радѣ въсѣло 15 рускихъ послівъ, ослабла бодай на око и въ часті теорія Зубрицкого и Лисиневича. Варочѣмъ трудно було ви голосити дома дуже откровенно въ виду того, що рускій послы при помочи великої парламентарної акції мали постаратися о якѣ-такї концепції для руского народа. "Слово" мусѣло ограничиться лишь на та-къ званій "рутенізмъ", хотій не сперѣло, щобъ своїмъ читателямъ бтъ часу до часу не пригадати "единоспасительного объединенія". До того були вѣмець централы изъ столько зручній, що дробными концепціями умѣли деякіхъ рускихъ послівъ приєднати собѣ и та-къ самимъ бгорвати тужливі взоры "объединителівъ" бтъ "піонерного кольоса". Концепції таї були давній майже въключно въ користь поодинокихъ заступниківъ руского

третя вандровка рускої молодежі.

I.

Сегорѣчна вандровка рускої молодежі розпочалася відъ Тернополя дні 2 л. серпня. Дні 1 л. серпня наспіло до Тернополя богато вандровниківъ пополуднівымъ поїздомъ. На дверці привезла ихъ голова "Рускої Бесѣди" и філії тов. "Проповѣти", п. Олександръ Барвіньський, сердечно промовюю: "Вигайте рускій скоколъ, — скаже бтъ, — що злѣтаетесь на землю Василька Теребовельського, звѣщаючи її красущу будущину, якщу долю". Сердечний дружинъ привѣтъ отріть кожного вандровника відъ поодинокихъ Тернопольцівъ, котрій заніжилъ розмѣщеніемъ гостей. Видно було ладъ и порядокъ у всѣмъ: кожный звѣтвникъ додавався себѣ, де ему привезено мешканье и кожный сей-же часъ мавъ провідника. Славній Тернопольць оказався великими гостинами. Ось доми и семії, котрими вандровники складають тутъ сердечну по-лиму за щарий гостинний пріємъ: П. Т. Барвіньський, Чичкевичъ, Гецѣвъ, Загайкевичъ, Тиховський, Волошинъ, Загайко, Сеникъ, Стажевичъ, Круликовський, Бачинський, оо. Лавровський и Левицький, дръ Кочеркевичъ, дръ Зарицький и мѣщане: Чумакъ, Вацько и Тимко Кордуба. Вечеромъ зобралися веселій гості въ "Народній Торговії" и въ "Рускій Бесѣдѣ". "Народна Торговія" при-гостей добрими артикулами въ комнатахъ

своєї єдальнї. Въ "Рускій Бесѣдѣ" дознається велими милого, отрадного впечатління. Всюди гарно, прибрано, немовъ въ віночку; читальня богата, комнати пристроєні, вигодні, а самій членъ євріївъ, промежи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі. Посередъ тернопольської громады рускої кожде серде почиває отрадне одушевленіе. Головнимъ двигачемъ тої рускої дружности и однодушності явилася тутъ проф. Ол. Барвіньський. Онъ есть тутъ душою сердемъ цѣлої громады, правдивимъ добрымъ господаремъ; на кождомъ дѣлѣ приложи собою сердечні, щирі

народу и мали тымъ бльшій успѣхъ. Зъ то-
го часу датуемъ концепсію на „Общее ролевично-
кредитное Заведеніе“, субвенція въ диплома-
ційного фонду для „Наука“ и др. Трудно
прото было въ такихъ обставинахъ Русинамъ
бути незадачливыми и недовольными. Д-ръ
подъ конецъ парламентарной каденціи, коли
шансы на дальнѣе послование видимо погну-
лися, доперва тогда были мы такъ щасливы
почутіи въ вѣденійской парламентѣ аль уеть
о Ив. Наумовича крыту приватную теорію о
нашемъ національномъ единствеъ съ 60-ми-
лоннымъ народомъ по Амуръ и пролить Бе-
ринга.

Але и въ тѣмъ циклѣ лѣтъ 1873—
1879 рр. наносила теорія Зубрицкого и наслѣд-
никъ не мало школы рускому народу. Исповѣдники въ разумевали такъ: Понеже
намъ „русскою“ не вѣльно въ Австріи раз-
вратися въ „русскою душою“, то заложимъ руки
и, не роблячи нѣчго, дожидаймо спасенія на-
шаго въ полночи! Отсъ буда нова пароля на-
шаго „объединителѣ“ въ 1870-ыхъ рокахъ,
якъ-разъ подъ ту тажку пору, коли гр. Голу-
ховскій въ 1873 р. выдавъ розпорядженіе, у-
сувающе руске письмо аль урядѣвъ политич-
ныхъ; коли Поляки, одержавши министра-
родака, заняли всѣ верхи въ краю; коли въ
соймѣ краевѣмъ рѣшено справу пропинайну
(1875 р.) аль радѣ державной подвижено
податокъ домовой (въ 1876 р.); коли въ 1876
р. ледви 14 рускихъ послать заѣло въ соймѣ
краевѣмъ и коли настъ за накладные съ ци-
трализмомъ вѣмѣ бито на кождомъ кроцѣ
и при всякой нагодѣ. Противъ розпорядженія
гр. Голуховскаго, усувающего руске письмо аль
публичного житя, навѣть не ремонстрували
наші заступники, бо и по що? Боронити правъ
русскаго а не „русскою“ языка не приходило
нѣкому на думку. Най пропада руске письмо,
коли мы свого „общелитературного языка“ въ
Австріи уживати не можемо! Чимъ бльшіе
настъ тутъ угнетати станутъ, тымъ скорѣе
вспѣхомъ разбудити въ народѣ рускому симпа-
тии куды инде... Такъ думали тогда наші¹
„объединителѣ“ и смѣялисѧ въ кулакъ на
видъ всякихъ репресій. Але коли въ 1876
р. вышовъ указъ на Українѣ, которымъ або-
ронено было всике выдавництво малорусскихъ
книжокъ, отъ тогдѣ „Слово“ не находило до-
волѣ словъ на панегирики за таку спасительну
постанову и радувалось не мало тымъ, що
галицкимъ „украинцамъ“ не буде помочи ли-
тературно въ Українѣ. Кромѣ того мѣсти-
лися въ „Словѣ“ статіи о революційныхъ
стремленіяхъ або о такъ званомъ „сепаратизмѣ“
украинскому, небезпечнѣмъ вѣкъ для Россіи
такъ и для Австріи. Руску справу зведену въ
одно съ „штундою“, съ „нигилизмомъ“, „со-
ціализмомъ“. Инсінuaціямъ и клеветѣ не було
мѣры и конца.

Мимо того однакожъ Русины-народовѣ
не далися вбити въ честной и прямой пути.
Не маючи приступу до политичной акціи,
звернули они всѣ свои силы на поле рускої
письменности. Въ 1874 р. повстало товариство
им. Шевченка съ печатнею и програмою: пра-
ходити съ матеріальною помочию рускимъ вы-

нимали благодатну духову поживу.

По отчѣтѣ представилась зрѣтельямъ чудова
картина: на подиумѣ выступивъ хоръ жіночій
подъ проводомъ папії Барвіньской и отпій-
вавъ „Молитву рускихъ дѣтей“ Верниловъ об-
музику Лисенка:

Боже великий, едіній,
Русь Україну храни,
Вой и сіята промънємъ
Ты еи обій!

Свѣтъ знанія и науки
Насъ дѣтей проійтї,
Въ частой любви до краю
Ты настъ, Боже, зрости!
Молимось, Боже едіній,
Русь Україну храни,
Вой овоні ласки-щедроты
Ты на людіи наши зверни!
Дай ему волю, дай ему долю,
Дай доброго сіята...

Щастя дай Боже народу
И многая, многая літа!

Молитва си, отпійвана съ повною еруди-
цією, зрушила всіхъ дуже глубоко. Тернополь
погостили настъ тымъ, чого у настъ доси не бу-
вало: рускій дѣвчатата підъ проводомъ папії Бар-
віньской выступили публично и помолились при-
людно за долю и волю народу. Якъ ихъ провід-
ниці, такъ и всіхъ хоръ (12 осбѣ) всѣ були въ
прекрасныхъ строяхъ народныхъ; дивишся и не
можешъ очей оторвати... Въ хорѣ выступивъ кра-

дливництвамъ; комисія школы выдає безъ пе-
ріни учебники въ рускому языцѣ для школъ
народныхъ и середніхъ; „Проектъ“ стався
популярно межи селянствомъ; проф. Ом.
Партыцкій приходить свою „Газету Шкіль-
ною“ въ помѣбь рускому учительству, а други-
ми выдавництвами засыпає днѣ хаты рускимъ
іnteligenції, и т. д. Работа „просвѣтниківъ“²
(„Слово“ що кварталу вынаходило новый епи-
тетъ для народовѣвъ) вийшла напередъ до-
сьє споро и успѣшно якъ-разъ въ тѣмъ часѣ,
коли въ товариствахъ, окупованихъ „стар-
шимъ“, панувала вонза застовъ и анатія.

Въ 1876 р. лучилася до того нашимъ
„объединителямъ“ одна немила пригода. Уни-
верситетска молодіжъ „Академіческого Круж-
ка“ лучается съ „Дружинами Лихваремъ“ и
стаетъ за народныи языкокъ. Се бувъ великій
ударъ для „Слова“ и его сторонництва. Оно
стало сингельтономъ, поруганымъ всѣми такъ
для інергії самої редакції, якъ и для безъу-
свідності его политики. Клеветы на „украї-
нцѣвъ“ переїлися всѣмъ и всѣ побачили на-
разъ ясно, що „українцѣвъ“ становлять въ Га-
личинѣ якъ-разъ той елементъ, що трудиться
въ позитивнѣй роботѣ коло добра свого на-
роду, що буде будучиеть свого народу
зъ долу, на твердыхъ підвалинахъ добробуту
и просвѣтъ масъ селянськихъ и маломѣщан-
ськихъ, и що вѣрить въ отроджене тогожъ
народу о своихъ власныхъ силахъ безъ висо-
кої политики и безъ „штыковъ“. До того на-
бралъ загаль іnteligenції рускої твердого
пересвѣдченія, оперто на довголѣтній на-
гляданю, що ті „українцѣвъ“ не мають нѣ-
чого сподобного съ „польскою ингригою“ и що
Поляки самі въ ихъ роботѣ добавачають для
своихъ полонізаційнихъ тенденцій бльшу
запору, авѣ-же въ пустой роботѣ „Слова“,
котори альфою и омегою було стереотипне го-
лопшене: „мы одинъ народъ“. Не менше и
нездачѣ парламентарній 15-ти пословъ въ ра-
дѣ державной и ихъ авантурничій крокъ при
оказії „мазовіхъ законовъ“ — напутили загаль
іnteligenції рускої на іншу думку, именно
плекати всѣмъ силами лишь свою на-
родність и то на народныхъ підста-
вахъ, а потому, роабудивши въ масахъ
свѣдомость національну и полі-
тичну, посягнути за рѣвноуправи-
нѣмъ. Се сталося въ 1879 роцѣ. Партия
„Слова“ оголосила банкротъ и капітулювала.

(Даліше буде.)

Неофірадна перспектива.

Зъ одною въ польскихъ газетъ довѣду-
мося, що соймъ галицкій на короткій сег-
рочній сесії, котра припаде на позу осінь,
буде головно заниматися управильненiemъ бу-
джету краевого, а именно буде промышляти,
щоби на будучи роки усунути недобрѣ, ко-
трый сего року мавъ зрості до нечуваної доси
високихъ цифръ.

Причины того „нечуваного“ зросту недоб-
ору мають бути такі: 1) Соймъ, принимаючи
бюджетъ краевый на роць 1885, принявъ трохи
за високо обчислену суму додаткѣвъ до подат-

квѣтъ. 2) Богато податкѣвъ краевыхъ бути числено
податникамъ по причинѣ елементарныхъ не-
щасть, які постигли нашъ край торбочного
року. 3) На роботы публичній выдававъ Видѣль
краевый внаху, аль 40.000 зп. давъ на
само бюро технічне для приготовання планівъ
до регуляції рѣкъ галицкихъ.

Але не досыть того. Соймъ буде мусівъ
при ухвалѣ бюджету на роць 1886 обмысли
средства: 1) на постійне висажене фонду
на регуляцію рѣкъ краевыхъ; 2) на розви-
рене и улучшене комуникаціи въ краю и
3) на піднесене школництва промислового.
На всѣ тіи справы треба буде вложити въ бу-
джетъ значні сумы.

Результатъ же того всего такій, що соймъ
сего року буде мусівъ — значно підзвиси-
ти додатки до податкѣвъ!

Зъїздъ археологичний и вистава археологична та етнографична у Львовѣ.

Зъїздъ археологівъ, котрый бѣть давна вже
заповѣдана краевій часописи, отбудеся въ дніяхъ 9,
10 и 11 вересня с. р. Вистава же археоло-
гична и етнографична розпочнеся ровночасно съ
зъїздомъ и тривати ме 14 днівъ.

Якъ звѣстно, перша гадка потребы зъїзду
археологівъ виникла ще въ лѣтѣ 1883 року въ
Галичи, коли то зъ Krakova пріѣхали польскій ар-
хеологи оглянути розкопи старо-княжого города
Галича. Въ 1884 роцѣ зъїздъ пе мѣгъ отбудился,
бо въ тѣмъ-же роцѣ отбувалися аль три зъїзды
въ другихъ мѣстахъ, именно: въ Krakовѣ, Вра-
тиловѣ и Одесоѣ, — длятого визначеніо зъїздъ
рускіхъ и польскіхъ археологівъ на роць 1885,
и то на другу половину липня. Урядовими
изыками конгресу мали бути оба языки
краеві: рускій и польскій. Черезъ три дні мали
тривати парады и читатися рефераты, а ополя
члены зъїзду мали пуститися въ опольну про-
їздку до Галича, Богородчанъ и до Бовдровъ
стрийскихъ. На підставѣ такої програми зложилися у Львовѣ днівъ сесії, рука и польська,
підъ проводомъ д-ра Іо. Шараневича и д-ра Вой-
тѣха гр. Дѣдушицкого. Зъ галицкихъ Русиновъ
заковѣла свої рефераты: дръ Омелянъ Огонов-
скій, дръ Іо. Шараневичъ и дръ Целевичъ, а що
до Русиновъ закордонськихъ, мѣжъ которими мно-
гій широ забираються археологію, то дръ Шаран-
евичъ взялъ на себе запросити ихъ до участія
въ зъїздѣ на галицко-рускій землі. О сколько
намъ звѣстно, многій закордонній учень рускій за-
явиви свою охоту прибути съ рефератами до бра-
твовъ своїхъ Галичанъ и привезти съ собою на
виставу цѣнній археологичний и етнографичний пред-
меты. Навѣть колька ученьихъ женщицъ зголосили
свої рефераты. (Въ Россії женщиць самі читають
на зъїздахъ ови рефераты, у насъ же мусів-
бы ихъ мужчина читати.) Все то вѣщувало Ру-
синамъ добрый успѣхъ зъїзду; наука наша могла
достойно запрезентуватися и рефератами на зъ-
їздѣ, и коллекціями на виставѣ.

Тымчасомъ зайшовъ фактъ, котрый сильно
захитавъ надѣй нашихъ ученьихъ, а именно от-
ложено зъїздъ и виставу на половину вересня
на. Той откладъ речинца показався некорист-

нимъ для настъ черезъ то, що нашъ учень
кордону не будуть могли за дні звѣстії
явитися на зъїздъ и взяти участія въ зъїздѣ
за дні того наука наша не зможе бути тамъ
зъїздъ отбуває бувъ въ другій півдній
подчас ферій шкільнихъ. Але настъ въ галиць
рускій учень, які съ фаховими занятіями
зможутъ въ той часъ такі свободно розпорядити
собою, якъ въ часъ ферій. Зъ той приви-
мусіла очевидно остати мѣжъ Русиновъ
найшохута до зъїзду и многій учень нашъ
приготували рефераты, теперъ замовили, що
руково. Откладъ-же речинца — до тогого неко-
ваний — наводивъ неодного Русина на звѣстії
чи не нарочно такъ зроблено, щоби звѣстії
рускіхъ рефератівъ... Не знаючи чужихъ звѣ-
шніхъ вітанцій, мы того рѣшено твердити
можемо, але то фактъ неоспоримъ, що откладъ
речинца для Русиновъ показався некорист-
а п. консерваторъ краевій, гр. Войтѣхъ Дѣ-
душицкій, чей мѣгъ то добавати и розуміти.
Газеты донесли, що на зъїздѣ до Львовѣ
прибудуть археологи зъ Києва по. Вол. Антоні-
вичъ и Кібальчицъ, а зъ Харкова по. Багатъ І.
Еварицкій. О сколько сягають наші информа-
дніесеньє то не звѣститися. Проф. В. Антоні-
вичъ під часъ зъїзду пробувати буде въ Італії
а п. Багатѣй и Еварицкій будуть на той часъ
заняті въ университетѣ. Може бути, що въ той часъ
зъїздъ, а може и ще дехто другій зъ звѣстії
найшохута археологівъ нашихъ, зложити на руки
Іо. Шараневича рефератъ для отчитання на зъїздѣ
— але личної участі ихъ не можна надѣятися.
Розуміється, для настъ се велика розница.

Теперь на нашъ поглядъ дѣло цѣло спочине
на дру. Іо. Шараневичу, якъ представитель
скій секції зъїзду. Онъ, маючи розгляд въ
зѣмѣ дѣлъ, нехай осудить, чи на зъїздѣ і въ
виставѣ наука руска буде достойно запрезентовано
побочь польською, чи нѣ. Коли нѣ, въ такому
чаю треба чисть рукою наукі охоронити і
противъ самої назви зъїзду „рукою польською“
заняти отвѣтне становище. Ми не шовинисти
не мѣшаемо стисломъ науки съ польською —
се чинять деякі люди, — але въ тѣмъ, що
о нашу науку, намъ не годится бути лише
прачепою другого, являючися пізшими, сло-
шими. Коли на зъїздѣ і виставѣ рука на-
має — черезъ откладъ речинца — поклади-
незамѣтною або хочь-бы слабшою бѣть поль-
ською въ такому случаю зъїздъ нехай собѣ назове
только польськимъ, а Русинъ, охочій брати участі
въ зъїздѣ, чи въ виставѣ, нехай буде той
гостемъ на зъїздѣ польському, якъ бувають гості
референты, Поляки, Французы, Нѣмцѣ, на-
дахъ археологичнихъ въ Россії.

Іо. Б. І-ї.

**Вандровка рускої молодежі акад-
мичної по Подолю.**
Коля въ наслѣдокъ інтервенції ц. к.
мѣстництва и падмѣрної ревности охуїї
ц. к. староста повѣтового въ Тернополі
зобілько практиканта концептового сего староста,
п. Савинського — вандровка нашої молодежі
Тернополі и въ Микулинцяхъ членій поль-
ської землі.

отатий звукъ згаданої пісні: „Мы не діє
— настъ бльше тутъ!“...

По вечерку члены „Рускої Беїды“³
или вандровниківъ, хоръ денисовській і другій
знатнійшихъ гостей, на опольну вечерю. Годо-
дарѣ угостили вечераючихъ (до 70 людей) дні
широ. Сердечній розговоры, промовы закінчили
по 11 годин. Підношено товсты: въ честь
кого народу, олавянською взаимнооти, въ честь
Его Вел. цѣсара и династії, въ честь госпо-
рївъ, вандровниківъ, гостей, о. Витошинського
и

были перешкоды, а въ Микулинцахъ навѣтъ прі-
шли вандровникамъ отбувати звѣчайшій товари-
шъ забавы и танцъ подъ охороной уоруженныхъ
жандармовъ, — чекала вандровниковъ нашихъ
наразъ по опущеню повѣта тернопольскаго зо-
войниши отрѣчаъ зъ стороны властей такъ въ
Теребовельщнъ якъ и въ Гусытыщи-
и. Староста въ Теребовли и въ Гусытыи не
имѣлъ зовѣмы нѣчого закинутъ программъ ве-
черинъ устроенныхъ комитетами мѣщевыми въ
Теребовли и Хоростковѣ при участіи вандровни-
ковъ, и вечеринѣ тѣ отбували безъ перешкоды
и выпили славно и съ величіемъ для всѣхъ вдо-
вленіемъ. Мѣщева публика вытала воюды ради
и сердце "дорогихъ гостей", — доказомъ того
программы и советанія бургомистра Теребовля дра-
Ольпинскаго и бургомистра Хоросткова лѣкари п.
Гайдѣ, актъ не менше велика и сердечна гости-
нѣсть въ широ-рускихъ домахъ Вир. оо. дек. За-
лукскаго въ Теребовли, Григор. Олешицкаго въ Го-
виловѣ и Вас. Богоноса въ Хоростковѣ. На ве-
черинѣ горнулая воюды кромѣ часленно зѣбрав-
шихъся родинъ священниковъ, также и мѣщевы
полиска интелигентія, идучи однакъ во всѣмъ въ
одинъ лѣдъ съ русскимъ загаломъ. Кромѣ того
пріѣздили вандровники въ Говиловѣ сердечно
также и селане съ овонімъ гарнімъ хоромъ
квартиловъ, вандровники же отбѣдали при
той случайности говиловку читальню, де були
сердечно прінятія. На обоихъ вечеркахъ т. е. въ
Теребовли и Хоростковѣ было даже богато о-
собѣ. Всѣ продукціи вышли якъ найкрасаше, хо-
ры вправили олухачѣ въ правдивый енту-
зіазмъ, отчизнѣ п. Вол. Коцковскаго про Маркіана
Шашкевича зробивъ велике впечатлѣніе на при-
ѣзныхъ, а выголосена дуже гарно и по-Бо-
гдановски декламація вызвала довгій, неустаючій
аплески.

Поливающіе подробное справоздание специаль-
нѣи спровоздавшіе въ вандровки, скажемъ толь-
ко загально, что почавши отъ Теребовля ажъ до
Хоросткова була вандровка нашої молодежи пра-
вдиво триумфальнымъ походомъ, що вельми одушев-
илъ она якъ самыхъ еи участниковъ такъ и
штурмачихъ Подолянъ и що зерна, киленъ ван-
дрониковъ, не остануть безъ овочівъ а зѣбдуть
и досѣаютъ такъ, якъ досѣвае зерно, килене въ
шѣбодайну землю Подоля...

ДОПИСІ.

Отъ Мостискъ.

(Виборы до ради громадской въ Баличахъ)

переведено дна 11 л. липня с. р. подъ прово-
домъ ц. к. старосты въ асистенціи двохъ жандармовъ. Не знали чи де въ котрой іншій
градѣ въ Галичинѣ такъ чудесно-дивно по-
ступило съ тымъ выборами, якъ въ Бали-
чахъ! Прошу послухати: листу выборчу уклада-
лась самъ п. секретарь громадской съ паномъ
начальникомъ Яномъ Чапскими. До той ли-
сту выборочай вписано богато такихъ выбор-
цевъ, котримъ уже давно засѣвѣано „вѣчнамъ"
; вписано такихъ, котрій мають про-
цесъ карній о переступленіе §. 460 а. к.;
вписано такихъ, котрій що отъ року въ гро-
мадѣ Баличѣ не оплачують нѣкій податокъ.
Листа выборцевъ не була въ урядѣ громад-
ей до перегляду и въ цѣли заложенія ре-
кламаціи належито выложена, а наявѣть нѣкто
не знає, що акты выборчай суть спорядженій.
П. секретарь съ п. вѣйтомъ робили все ти-
гелько, бо розходилося о то, що було тендер-
шній вйтъ оставъ и дальше вѣйтъ. День
выборовъ не було належито оголосований, ажъ
до вѣйтъ въ самъ день выборовъ, с. в. 11 лип-
ня, умислорвився п. вѣйтъ и нѣбъ то казавъ
голосити, що ц. к. староста прибуде до Бали-
чахъ на выборы ради громадской. До выбор-
чай не було нѣкого приготовованого, а коли то
все сталося несподѣвано и після пляну вана
вѣйтъ, вгromадилось до голосованія въ III. кола
с. в. 98, въ II. кола 12 на 51, а въ I. кола 11
на 35 голосуючихъ. Всѣхъ выборцевъ було
отже 29 на 184, а межи тими 12 радныхъ и
6 заступниковъ, котрій голосували такъ якъ
имъ „Wink" голосувати казавъ, т. в. щобъ Янъ
Чапскій вѣставъ зновъ раднімъ а потому и
вѣйтъ выбраній. И дѣйстно выбрано єго
чрезъ акламацію 10 голосами зновъ вѣйтъ
на радостъ и хосенъ тыхъ, котримъ п. Янъ
Чапскій (селянинъ „аристократъ") служить
при выборахъ, а котрій за то глядять черезъ
шаль на все, що дѣяся въ Баличахъ. Проти-
єго выбору висесено протестъ до ц. к. на-
мѣстництва и очікувало, що въ того буде...

Зъ села.

(Голосъ священниковъ о потребѣ часописи
церковной.) Коли сумної памяти „Рускій Сіонъ"
подъ редакцію о. І. Бартешевскаго черезъ свою
веровавшіе хиливши до упадку, въ остатній
часъ свого бѣднолішнаго житїя вѣбрали всѣ
свої силы, кинувши конвульсію на цѣлу рус-
ку интелигенцію и згинувъ. Тогда надѣло
могло уложеніе планъ выдавати „Миръ".

На туко вѣтъ однѣ тѣшилися, другій смут-
илися. Тіи, що тѣшилися, надѣялися, що „Миръ"
буде щоє добrego, буде руководитися правдою
и справедливостею и причинятися буде до розв-
ясненія нашої народної правды и незавидної
нинѣшній ситуаціи на поля народної полі-
тики. Тымъ-же, що смутилися, приходили на
гадку слова: „Timeo Danaos et dona ferentes".

Появившися „Миръ" — и що жъ показало-
ся? Якъ на „Сіонъ" дралилися Баути, Змар-
твыхъстанѣ та всій каріоровичъ и въ бти
метали на Русинъ каменемъ клевети, —
такъ само и теперь тихенько ступаютъ непро-
шеній „миролюбцѣ" съ фарисейскими фразами
о загроженю унії и о всякихъ „измахахъ" въ
редакцію „Мира", и розпинаютъ тамъ бѣдного
Русина, щобъ зробити діагнозу на єго тѣлѣ,
де єго болить и що ему хибув (зри варзъ 1
ч. „Мира"). На чолѣ „Миръ" — а дальше лишь
самі клевети и черненія. И той „Миръ" роз-
сылаютъ по всѣхъ юсюдахъ, особливо до сва-
щенниковъ, аби quasi par force предплачували
и читали тіи нѣсенѣтици, що тамъ попишуть
безъ нѣякого политичнаго такту и логики.

Але-же ради Бога, такого „Мира" мы не
хочемъ! Нинѣ борба, борба всюда. Борба свѣ-
тла съ тьмою и невѣжествомъ, борба правды
съ ложею, борба волѣ съ рабствомъ, — а тутъ
такому ѿхочіюся „мира", съредь котрого
Рус має закрити очи на всѣ неправды и нѣмо,
безъ участія любуватися въ тьмѣ и рабствѣ, а
каменемъ кидати на тыхъ юсирьхъ патротівъ,
що важутся вести борбу съ тьмою и неправ-
дою... Нѣ, такої часописи намъ не потрѣбо! Намъ замѣтъ такого „Мира" треба конечно
часописи церковної. Наша духовна
власть нехай лишь придивится, якъ дѣася въ
другихъ краяхъ католиціяхъ. Тамъ при ве-
ликой церковній литературѣ выходять для
клира часописи церковного содерянія, въ объ-
емѣ наявѣть великихъ книжокъ. А у насъ —
пытаємо — являється бодръ одинъ такій печата-
ній листъ? На „Миръ" знайшлися гроші,
знайшлося все, а на таку церковну часопись
намъ? А дальше, де бѣльше чуєся потреба та-
кої часописи, якъ не у насъ? Молодий бого-
словъ, выкувавши догматику въ латинському
языцѣ и набивши собѣ голову цитатами мало
що єму азумъльми, только вѣдьде въ семінарії, а вже богато забував. Пріїде потому на
сотрудника, радѣ-бы не одно знати, якъ оно
ведесе въ практицѣ, радѣ-бы ширити и по-
вонити свои знанія для практичнаго ужитку, —
а куды, до якого підручника заглянѣтъ? Може
до „Мира"? Воравдѣ тамъ стоїть написано,
що то часописи церковна, але тамъ не знай-
дешъ нѣчого церковного, — окрѣмъ хиб вѣ-
стей спархіальныхъ, котрій приносить всѣ ча-
сописи, и наявѣть „Зеркало" може ихъ мѣстити.
Спроваджувати собѣ такій церковний часопись
въ нѣмецкому языцѣ нема за що — и якъ-же
мають собѣ наша молодшій, ба и старшій свя-
щенники радити?...

Що колька словъ про театръ самъ. Ре-
пертуаръ єго, славити Бога, богатий, красный,
звѣстъ єго хороший, музика вѣстній нашихъ
композиторівъ славна, по бѣльшій частії рідна.
артистами вѣрно понята и съ перенятьемъ дѣ-
дана. Управителъ театру не щадить труду и
важоду, щобъ утримати єго въ належній пова-
зѣ и славѣ. Численна, поважна трупа драма-
тична импонує всѣмъ, и найзаявѣтійшимъ не-
другамъ напіть. Окрасою напої сцену свою
занемініюю грою являються пп. Біберовичева,
Попелева, Гриневецький, Стефаній, Осиповичева и др.
На сценѣ чути языцѣ наль рѣдній, чистий.
Подѣ конецъ ще одно загальнє домаганье, що-
бы на будуще нашъ любимый артистъ п. Гри-
невецький чаетище явявся на сценѣ. Дальше
думаємо, що самъ зарядъ театру піднавъ, що
н-користно єсть для цѣлості театру двоїти свої
сили и робітчики въ двохъ мѣщевахъ давати
представлення. А за тимъ прощаємо сердечно
вашъ театръ и єго сердечній вѣщунувъ брат-
скими словами: Богъ да крѣпніт и помагає
Вамъ на нивѣ розбудженія и просвѣщенія масъ
народнихъ и піднесенія нашої рускої славы
и поваги!

А якъ-бы то було добре, коли-бы за тії
гроші, що видається на „Миръ", виходила пі-
ріодична часопись церковна. Тамъ найдовшъ бы
кажды священникъ духовна поживу для себе.
Але що жъ? — читай „Миръ" и сиди тихо,
бо „блаженныи не вѣдущія а вѣровавши".

Може нашъ голось буде голосомъ воїві-
щого въ пустыні, — але будь-що-будь мы вы-
сказали загальнє миївнє, що „Миръ" намъ не
потрѣбо. На него, якъ то какутъ, „шкода
часу и атласу"..., анѣ то вѣдрової программи,
анѣ бѣловѣдніхъ силъ... дарма — порыватися
съ лопатою на сонце... Священникъ рускій має
политичну часопись съ народною, ясною и здо-
ровою программою, а щобъ на три дівції нинѣ
не має анѣ одної церковної часописи, —
то вже дѣйстно — за мало. Отже тії, що ба-
жають правдивого „мира", нехай услышать
гласъ нашъ, нехай замѣтъ „Мира" дадуть
намъ здорову юсирь руску часопись церковну,
бо до „Мира" мы скажемъ загальнє пере-
свѣдчене, уложеніе еже наявѣть въ чотирьохъ
стіхъ, що:

„Миръ" есть органъ Валаама —
Не органъ Владыки,
Де только все наасть брешуть
Злобній языки!

О. Варнаа.

Зъ підъ подольського кордону.

(Додатокъ и усіній проявъ Скалатини.
Рускій народний театръ.) Огъ якогось часу
почали появлятися въ нашихъ часописяхъ вѣ-
сти про заголомшений закутъ нашої Скалатини:
одна прицаюча байдужність нашої
интелигенції, котра отбивається сильно на доли-
ноделі темного селинства, другій зновъ бѣльш-
обрядній и потѣшаючій о якій-такій іскорії
пробудженія въ доного твердого сну... И справ-
дѣ, коли приглянутись напому житїю-бути въ
Скалатинѣ, видко вѣразно, якъ стыкаються
съ собою: як-таке самопдананье народне и
просвѣтка съ темнотою, поступовѣсть и бѣлага
поодинокихъ лицъ съ консерватизмомъ и съ
великою шкаралупчиною другихъ... Але будь-
що будь, можна все таки сказать, що Скалатин-
шина осталася позаду прочої братії свою
ідькаєсѧ лѣтъ... У насъ бо, нѣгде правды
дѣти, доселѣ мало и то дуже мало що въ по-
кликаніяхъ до того лица юсирь занялиася до-
лею-підомою нашого народу, а легіони н-про-
шеныхъ опѣкунувъ становили прогекторатъ
для нашого бѣдного хлѣбороба. А що дѣти, на-
родъ нашъ, способній до посгуру и радѣ-бы
добитися поважного и великого свого права-

чна, сїдѣтъ посльдній выборы якъ до думы
одержавши, такъ и до радѣ громадскіхъ, де
народъ боровся за „своими", открытие и хоро-
шій розвѣддій читалень. Огъ и потѣ-
шаючій обявљи для слѣдячихъ за рухомъ
того заглушеного кута. Навѣтъ одинъ полі-
тичній урядникъ скалатскій нинѣ каже: „z
chlopem dzis juz pе latwa sprawa." Сей висказъ
только стверджує наші спостереженія. Тѣлько
бы прихилитися бѣльше Богомъ поставленымъ
проводникамъ народнимъ до селинства, бути
всими юсирьми учительами-другами, — а Ска-
латини вскорѣ стала-бъ на рѣвнѣ съ проюю
бѣльше просвѣченюю и освѣдомленою братію
свою — и сїсѣди наші близшій и подальшій,
не посмѣють глумитися надъ нами, що мы не
въ силѣ нинѣ съ нами ити въ парѣ. Не про-
пускати намъ отже нѣякого случаю можливого
подати молодшому братови нашему здоровому
духовному корму и споднанье себе.

Примѣромъ сказавши, загостивъ до Ска-
латиа передъ колькома тыжднами нашъ руско-
народный театръ підъ зарадомъ пп. Бібер-
овича и Гриневецкаго. Чимъ єсть театръ и для
высокообразованихъ и мало дозвѣльнихъ наро-
довъ, — влицінъмъ було бы говорити. — а
якъ отнеслася до него Скалатини? Жаль и
соромъ агадувати. Такъ и виходило, що
наша драматична святына осталася въ Ска-
латѣ підъ протекторатомъ — чужихъ людей...
А вжеже наша одиночка драматична інститу-
ція и знаменита гра нашихъ артистокъ и ар-
тистовъ впновѣ власливи на симпатію, ба на-
вѣтъ на одушевлену рускої интелигенції.
Бѣдні селяне наші умѣли цѣнити въ театрѣ
славу и честь народу, бо, не вважаючи на физ-
ичнѣ амучань при жнивахъ, просто въ поляхъ,
іногдѣ и даже обмокши, спѣшили бѣдолахи
на представлення, винилючись тамъ, що они лю-
де працѣ въ поляхъ не убрали отвѣтно...
Хто мѣгъ бы имъ то вваже взяти? Устиснути,
уцѣлувати хотѣлося ихъ за то!... А чи такъ
само относились до театру свого интелигентнаго
проводника народу?... Огъ и радѣсть и горе
мѣшавася намъ въ душі, глядячи на такъ по-
мѣннай ролѣ... Огъ и образецъ додатніхъ и
уїмніхъ относинъ въ нашій Скалатинї!

Що колька словъ про театръ самъ. Ре-
пертуаръ єго, славити Бога, богатий, красный,
звѣстъ єго хороший, музика вѣстній нашихъ
композиторівъ славна, по бѣльшій частії рідна.
артистами вѣрно понята и съ перенятьемъ дѣ-
дана. Управителъ театру не щадить труду и
важоду, щобъ утримати єго въ належній пова-
зѣ и славѣ. Численна, поважна трупа драма-
тична импонує всѣмъ, и найзаявѣтійшимъ не-
другамъ напіть. Окрасою напої сцену свою
занемініюю грою являються пп. Біберовичева,
Попелева, Гриневецький, Стефаній, Осиповичева и др.
На сценѣ чути языцѣ наль рѣдній, чистий.
Подѣ конецъ ще одно загальнє домаганье, що
бы на будуще нашъ любимый артистъ п. Гри-
невецький чаетище явявся на сценѣ. Дальше
думаємо, що самъ зарядъ театру піднавъ, що
н-користно єсть для цѣлості театру

НОВИНКИ.

ныхъ въ теперішніи пору. Позадъ сего року систематизованій мѣсцѣ, отже треба буде зновъ дуже довго чекати на отвореніе новыхъ мѣсцѣ. Остается мѣсцѣ дотеперішніи въ числѣ 210. Всѣ они обсадженіи, и обсадженіи переважно не старыи людьми. Щобъ отжати збогати потарами, мусатъ кандидатъ потаріальній ждати просто на смерть потратить, то значитъ, что, чтобы въ тыхъ 191 кандидатомъ потар, каждый хочъ-бы по 10 лѣтахъ одержать мѣсце потар, мусатъ-бы щорочно вымирать помѣжъ потарами наименше 10%, изъ всѣхъ пагального числа. Таковъ смертальность тажко наѣтись особенно жѣль людьми, да добре известный инцидентъ клясамъ супольности педоагатокъ недокучать никому, отже и для кандидатовъ потаріальныхъ слаба надѣя, чтобы хочъ по 10 лѣтахъ одерживали мѣсца поттарбъ. Добавши, аль налегжать, что въ причинѣ сего власне стоящему и платни кандидатомъ потаріальныхъ не росте, а наїдѣ, такъ лишь потар маючи только експектантъ на посады потаріальній до выбору не соѣщатъ съ подвигомъ платни своихъ спаровѣтникамъ, а противно обижаютъ си мѣсцами до иечуваніи пызыхъ и на удержаніе одного павѣти даже скроюю жючого чоловѣка зовѣсь-же невысточихъ сумъ.

(Браинская рада школына краева) не затвердила рѣшениа ради мѣсковъ въ Люблинѣ, которымъ мѣсто Люблинъ заведено въ свой реалмѣ школѣ словенскій языкъ выкладовый.

(Зѣлѣзъ монархъ австрійскаго съ пѣмѣцкими) наступиши — якъ се заповѣденіемъ было — дія 6 с. и. въ Гастайнѣ и выпавъ, якъ сего наѣтись было можна, даже свѣтло. Мѣсточко Гастайнѣ представило того дня незвычайный видъ. Еще изъ дія годинъ передъ прѣѣздомъ австрійскаго цѣсаря, когдѣ сопроводила цѣсареву, товыи людей залагли просторъ передъ гостиницю Штавингера, въ котрой мала стануты монарша пары. Огнева сторожа и корпорація горніаковъ утворила тріумфальныи ряды. Маже всѣ австрійскіи мали на грудахъ китаѣ въ чорно-жовтыхъ цѣвѣтѣ, а богатоѣ пѣмѣцкихъ гостей китаѣ въ блакатѣ. Всѣ достойники прибули въ фракахъ, кромѣ намѣтника гр. Туна, котрый явился въ униформѣ. Въ брамѣ гостиницѣ дождавъ цѣсаря кардиналъ-архиепископъ Фирстенбергъ. Съ ударомъ 7 годинъ прѣѣхали цѣсаревъ и цѣсарева, повитаніи рабочими окликами. Цѣсарь убраний бувъ въ мундурѣ гвардіи прускіхъ гренадировъ полку им. Франца І. съ отзнаками генерала; на грудахъ мавъ ленту и ланцухъ ордера чорного орла; цѣсарева одѣта була по подорожному. Выѣбши зѣ побѣду, приступивъ монархъ до надворного маршалка цѣсаря Вильгельма гр. Перпоншера, котрый приѣзжалъ въ ленту ордера ов. Стефана, дождали прибути монаршой пары, и повитавъ ею же ласкаво, а бѣтакъ привитавъ съ намѣтникомъ гр. Туномъ, гр. Хорнскими и кардиналомъ Фирстенбергомъ. Гр. Перпоншеръ зѣбѣти монарха, что цѣсарь Вильгельмъ дождае своихъ гостей при входѣ до своеи палаты. Почувши то цѣсарь подавъ руку цѣсареву въ обое поспѣшила до помешанія цѣсаря пѣмѣцкаго. Цѣсарь Вильгельмъ, одягненый въ мундурѣ австрійскаго полковника, поцѣлуявъ руку цѣсареву въ сѣ цѣсаремъ поцѣлуявъ сѧ тричи; бѣтакъ удалась монарша пары до комната цѣс. Вильгельма и тутъ забавила 17 минутъ. О год. 7½ вечеромъ удалась автотр. монархъ разомъ съ цѣсаревою на гербату до цѣс. Вильгельма, зѣ котромъ вернули о год. 8½ до своеи гостиницѣ, однако же незавѣсомъ вышли зновъ въ супроводѣ бурмистра и адъютантѣ, щобъ оглянути илюминациои и привидитись штученымъ огнамъ. Илюминациа мѣста выпала дуже свѣтло; найкрасаше однакъ представлялъся сусѣдніи горы прибраинѣ въ тыоличѣ сѣвѣтель, надающихъ цѣлой окрестности незвычайно мовои чародѣйного виду. Палата, въ котрой мешкаю цѣс. Вильгельмъ сяяла цѣла бѣ блеску свѣтла. Цѣсарь и цѣсарева въ новоз оглѧнули мѣсто, середъ котрого вытали ихъ громады публики неустающими окликами. — На другой день (7 о. м.) бѣтакъ въ палатѣ цѣсаря Вильгельма гальвовъ обѣтъ, до котрого заѣхала австрійскій цѣсарь въ мундурѣ прускій, а цѣсарь Вильгельмъ въ мундурѣ австрійскій. После обѣду вернули цѣсарь и цѣсарева до своего мешканія, а за чверть годинъ прибувъ за ними тамъ цѣсаря Вильгельмъ, щобъ попрощатись съ выѣзжающимъ вѣже въ Гастайнѣ достойною парою. Наступило сердечне прощанье. Цѣсарь и цѣсарева опустили середъ окликѣ публики Гастайнѣ, удачись до Инсбрука, щобъ бути присутствыми торжеству отрѣдѣцкому, на котрое передъ тымъ вже поспѣшили протекторъ тирольскаго отрѣдѣцкаго товариства, архікназъ Кароль-Людвикъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Министеръ Гирсъ выѣхавъ дія 5 с. и. передъ полууднемъ за границю. Якъ вже зѣвѣто, мae министеръ Гирсъ приѣхати на курпѣль до Франенбаду. Що отъ сего подорожео есть такожъ сполучена певна мисія политична, выходитъ вже хочъ-бы въ сего, що сей дипломатъ россійскій майже за каждый разъ доси лучивъ подорожу до кушѣль съ певною мисію политичною. Синъ разомъ однакожъ не потреба аль сего способу уживати до поясеніи подорожи п. Гирса, позаки зѣвѣто, що и царь мae такожъ приѣхати до Австріи а газеты вѣденскіи не то що подають часъ и мѣсце зѣзу двохъ монархѣвъ, але наѣти цѣлу его програму. — Афганскому спороги все ще нема конція и здаєше не скоро ще буде. Россійска праса починая вже недовѣріи політицѣ лорда Сальбергера и доказуя, що бѣзъ умисла такъ заслѣкае остаточне порѣшнє афганскаго конфликту, щобъ передъ выборами можливую неудачу не наразити себѣ вы-

борцѣвъ. „Нов. Врем.“ такъ говорять въ сїи справѣ: „Запевиши лорда Сальбергера о мирѣ суть простою комедію, призначеною лиши на то, щобъ обманити Россію въ цѣлъ свѣтѣ; не треба забувати, що тѣ красні слова походять въ устье зловѣка, котрый спѣльно отъ Баконсфильдомъ воювалъ на берлинскому конгресѣ, а котрый ще недавно въ своїй мирѣ бестѣ говоривъ о „обличчій політицѣ россійской въ центральній Азії“. Щобъ не стигнути на себе вину икого конфликту, лордъ Сальбергера запевиши заедно свою величю любовь мира. Цѣла справа афганска якоъ дѣйство дуже давно ведеся. Коли въ Европѣ зѣвѣхъ сторонѣ запевиши, що ова мирно закінчиться, то зѣ Афганистану доносишь трохи иначе. Тамъ мала Афганцѣ зѣблити свои залоги въ Зульфакарѣ и концентрують свои войска коло Пендждехъ, а Россія выслала въ виду сего такожъ до Пендждехъ значиу помѣбъ своимъ войскамъ.

Англія. Незадовѣ бude закрыты англійскій парламентъ и закончиться часть панована англійскихъ лібераловъ. Чи они будутъ въ силѣ и дальне панувати, покажуть слѣдуючіе выборы, котрѣ мають вѣтгти послѣ всемъ імовѣрності при конці мѣсця народиста. Новый парламентъ будь-бы въ тѣмъ случаю окликаний на мѣсцѣ грудень. Мимо того, що до новихъ выборовъ ще досыть далеко, робятся до нихъ вже воюды велїкї приготовленіи, а матанги за митингами отбуваются по всѣхъ сторонахъ краю. Коли можна вѣтиги погодокамъ, то выходило-бы, що ліберали стратили охоту до обяття на новоѣ правительства въ своихъ рукахъ; выходило бы то зѣ того, що Гайдстонъ мавъ рѣшучо заявiti, що не оббиме проводу лібераловъ. — Зѣ Лондону заперечують рѣшучо вѣсть, будь-бы англійске правительство намѣрило заключити съ Италіею союзъ въ цѣлѣ спольного дѣлана въ Суданѣ; кабинетъ лондонскій постановивъ рѣшучо не приступати до полагодженія справы суданської, доки не буде полагодженна справа афганська. Потверджується однакожъ вѣсть, що англійске правительство завело переговоры съ королемъ Абессинії въ тѣй цѣлї, щобъ узыскати отъ него помѣбъ для высоводження залоги мѣста Львова суть едино управненіями до заряду той фундації; 3) що переходъ заряду фундаційного до рукъ угвorenego въ р. 1869 товариства пѣдъ именемъ „Народный Домъ“ зѣ становища приватно правнаго представлениа неправнымъ, — отже, предвиджуючи и допускаючи небезпечнѣсть для института, взызаю Русиновъ мѣста Львова, щобъ не легковажилъ тога дѣла, нынѣшній зарядъ яко неправный усунили а самі о приверненѣ правнаго стану постаралися, до уконституованія института яко цѣсарской фундації приступили и въ цѣлї заряду, яко едино закономъ управненіи, товариство зѣ Русиновъ мѣста Львова утворили. — Се подаємо на разѣ яко основну гадку брошурѣ, написаної въ дусѣ сильного протесту противъ нынѣшнаго заряду „Народного Дому“, и застергаемо себѣ выскажати свѣтъ яко дотычно брошурѣ, такъ и самои трактованіа въ нѣй справы.

— „Батьківщина“ ч. 32 сконфискувала въ пятницю ц. к. прокураторія за статію пѣдъ заг. „Розвязаніе рады повѣтової въ Городку“. — Впроеосъ митрополитъ перебуває генеръ на короткій часъ въ Крылоѣ, куды такожъ выѣхавъ и крилъ. О. Сѣнглевичъ.

— Рукоположенія въ ереи станиславовской епархії. По интронизації Преосъ. епа будуть рукоположенія въ ереи слѣдуючїхъ укінчей богословіи: Глѣбовицкій Вісіль, Кашустинський Александеръ, Карагнатцкій Володимиръ, Кочержукъ Іоанъ, Левицкій Іоанъ, Легіоновичъ Антонт; Островський Ваасль, Руденський Алексій, Сербенський Яковъ, Соболевський Александръ, Стрѣльбецкій Северинъ, Федюкъ Григорій и Шанковський Маркіанъ.

— Руска бурса въ Бережанахъ. Мимо всіхъ заходовъ членовъ рускога бурсы въ Бережанахъ, бурса та все ще находито въ досыть прікромъ положеню а именно для того, що тяжитъ на нѣ ще довгъ около 1.400 зр. Щобъ вивести бурсу за тога прикрою положенія, постановили члены еї роздѣлти помѣбъ себе управу бурсы въ той спосѣбъ, що кожного тѣждна іншій членъ буде безплатно займати управою бурсы а особливо о. Глѣбовицкій, котрый близко бурсы мешкає а котрый такожъ привяжавъ падириати кухню. Тымъ способомъ заощадито для бурсы видачки обчисленіа оо. Глѣбовицкого, Соневицкого и Тындюка виносили бы що найменше 400 до 500 зр. рѣчно. Домашнимъ учителемъ и падирателемъ буде установлений подобно яко и въ другихъ бурсахъ рускіхъ одинъ изъ старшихъ учениковъ а кромѣ того буде въ официаціяхъ мешката тоторожъ а заразомъ и кухарь. Въ самой же бурсѣ по одній сторонѣ мѣститися будуть пітомцѣ а друга сторона буде виїмати за 150 зр. рѣчно, зѣ котрои то сумы буде сплачувати довгъ. Для залагдженія сеї справы буде скликаль на день 17 (29) серпня загальний зборъ членовъ бурсы на котрому буде предложеніа зѣна статутовъ, щобъ такъ освободити буроу бѣ звѣтъ таоарбъ. Дня 18 (30) серпня буде засѣданіе виїду въ цѣлї принятія пітомцѣвъ.

— Кolo Тернополя пану вѣть колькохъ дѣївъ холерины, котрѹ старшіи часливо перебувають, але дѣти майже завойгды на ино умирають, черезъ що въ сихъ сторонахъ въ посолдніхъ часахъ було богато случайть смерти.

— Въ дѣлѣ реставрації старинної церкви въ Галичинѣ отбудеся дія 19 о. м. о 11 год. передъ полууднемъ конкуренція розправа. Ординаріятокимъ отпоручникомъ при сїї розправѣ назначений о. дек. Антоній Бобиковичъ зѣ Викторова.

— Въ Вишневѣ, дек. Журавльского, має реставрувати церкви и въ сїї цѣлї отбудеся тамъ зїмли конкуренція виїду, при котрой буде присутнімъ, яко отпоручникъ ординарія, о. дек. Іоаній Керніакевичъ. — Реставрувати буде такожъ церкви въ Ізачевѣ, дек. зборовскога и въ Бурдяківцяхъ дек. скальского.

— Нові выбори до рады повѣтової розписаній въ поїтакахъ Залѣщицкому и Жовковскому а именно курїя громадъ скальскихъ буде голосувати дія 6, мѣста дія 8, а курїя табулярна дія 13 жовтня.

— Доповняючий выборъ двохъ членовъ до рады повѣтової въ Надбронїї зѣ курїя громадъ скальскихъ и одного члена зѣ мѣста розписаній на дія 28 серпня о. р.

— До Гусятинської рады повѣтової выбраній при доповняючомъ выборѣ зѣ большихъ пособностей Казимиръ Городыскій, властитель добра.

— Українська трупа театральна Марія Красіць дає теперъ представлена въ Катеринополії. Дѣйствіе оголошує: Побільшою податковою пріємністю підаткової мають пріємністю підаткової хочь бы найдробнішії суми не разгувати підаткової безъ взгляду на то, чи контрабанду та збільшенню объему позовлене до сплати ратами або чи та ратами по землю, але такожъ отмовляти принятіи сплати підаткової книжочки підаткової або дотичного виїду.

— Агітациія американська въ Галичинѣ юдеївъ, що агенты американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що сильніше розповідає яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого виїмують, відкрити всіхъ агентівъ яко-разъ, коли виїмують, що агентъ американські, сама галичина юдеївъ въходу до Америки, але що перестали памовляти людівъ агітацию яко передъ тымъ. Якъ таїкъ можна чити, що головний агентъ Аронъ Ландеръ, вже зѣ давніхъ процесовъ, побирає свою безсрочну агітацию отъ предпринимателямъ, яко його зарплата 100 зр. а кромѣ того що кожного селянина, котрого ви

Иванъ Черкасовій, учитель гімназії въ Ябл., професоромъ гімназії въ Станиславові.

— Кошти пристосені замку въ Кромерику, въ котрому має бутися зъвѣдь царя съ цѣсаремъ австрійськимъ, мають виносити побоя обилення въ кругахъ фаховихъ побѣ міліона зр. Первѣтно хотѣти пристроїти сей замокъ кардиналь Фирстенбергъ цѣсаря однакож постановивъ почати кошти зъ власнихъ фондівъ и приказавъ о тѣмъ кардинала Фирстенберга повѣдомити.

— Холера въ Марсії зачинає прибирати чимъ раз більш розмѣри. Дні 8 о. м. померло 61 осбъ межи тими 28 дѣтей. Въ самому мѣстѣ якъ і въ пѣдії полуднівї Франції настала велика паніка. На розказі властей воєннихъ войск въ Марсії виступило зъ мѣста і розложилося зо взгляду санітарнихъ въ таборѣ поза мѣстомъ. Дуже занепокоюючи вѣсти надходять такожъ і зъ Італії, де особливо въ південній часті краю, въ Неаполю і въ околицяхъ з'являються такожъ ознаки холери, хоча досы ще не сконстатовано урядово епідемію.

— Велику крадіжку сповінено въ заставничомъ заведеню въ Варшаву. Коли передъ колькома дніми одинъ зъ урядниківъ війшовъ до заведеня, найдовши тамъ все въ порядку; але коли прійшлося отдать якійсь дорогоцінний заставу довіжникові, що прійшовъ его выкупити, спостережено, що не толькож заставу бракує, але ще богато іншихъ. Рівночасно спостережено, що нема восьного тогож заведеня, Івана Баоськевича. По зробленю ревізії въ домѣ Баоськевича, котрый пропавъ безъ вѣсти, найдено ще богато срѣбныхъ рѣчей, котрій оттакъ забрала варшавска поліція. Показалося, що Баоськевичъ закривъ дуже богато золотихъ і срѣбнихъ дорогоцінностей зъ заведеня і утѣхъ зъ Варшави. Въ поліції зголовено доси вже школу на 50.000 рублівъ; говорять однакожъ, що цѣла школа виносить близько 100.000 рублівъ. Баоськевича, котрый єсть родомъ зъ Галичини, а именно зъ Копичинець пов. гусітинського і має пашорт австрійський, пошукує краківська поліція і розписала за нимъ гончі люті. Баоськевичъ єсть жонатий, має 27 лѣтъ і хромає на лѣву ногу.

— Интересный процесъ має сьми дніми закінчиться въ Парижі. Одинъ лѣкарь і якійсь огородникъ дали рівночасно до друку свои твори; лѣкарь „підручник гігієнічний для молодихъ матерівъ“, а огородникъ „каталогъ насіння“, котрый крімъ звичайного опису поименного мѣстивъ въ собѣ такожъ декіл практічні замітки огородника. Нещастіе хотѣло, що хлопцъ въ друкарні помішали обѣ та праці, котрій впрочемъ не толькож була одного формату але такожъ въ складі однаковими черенками. Похибка сеї не достережено та-жъ і при посыпшій корект. Розуміється, що молоді матері найшли въ підручнику гігієнічніймъ рѣчи, котрій ихъ въ даючі слухаю вічного не обходили, але любителі штуки огородниці що тьмъ були здавовані, коли въ однімъ мѣсці, до говорится про плеканье красного цвѣту якою ростини єсть такоже прочитали: „Ту цибульку садите въ маргі або цвѣтні; щоби однакож узysкать красний цвѣтъ...“ (Тутъ починається перша сторона а на другій чигасе дальше:) „треба спровадити себѣ чась здорову мамку і перекона-тия, що отповѣдає великимъ вимогамъ і уловіямъ добра кормітельни. Першеньство треба дати брунеткамъ сильно збудованымъ, але не за надто тѣловитимъ“. Ся небувала доси практика огородника здавувала въ першої хвили не мало неодного огородника і они стали относитися письменно до автора подаючі ему свою замітку въ родѣ такіхъ: „Чи вы одурѣли?..“ На послѣдокъ підходила ще і праса ту злонасну похибку і користаючи зъ огорбкового сезону почала розмазувати цѣлу оправу въ газетахъ, також що оба автори побачивши допера тепер, що єсть творами сталося, заповізали друкаря передъ судъ: лѣкарь за школу зроблену друкаремъ на 25.000, а огородникъ на 15.000 франківъ. Сими дніми отже має бутися въ сьмъ днівъ остаточна розправа.

— Статистика Сербія. Въ королевствѣ сербскому було минувшого року 1407 громадъ, 3160 сѣлъ, 66 мѣстъ і мѣстечокъ, 527 церквей, 59 монастирівъ, 515 домовъ правителістеній, 1364 дому громадскихъ, 268.394 дому приватнихъ. Число душъ виносило 1,859.060; школъ для хлопцівъ було 689, для дѣвчатъ 91; учителівъ і професорівъ 896, учительокъ 295. До заведень науковихъ учащою минувшого року 42.574 учениківъ і 7831 учениць, урядниківъ публичныхъ було 2230. Священиківъ числилось Сербія 1121, жіже котрими 99 монахівъ.

— Незвичайне жерело нафти. Въ Титусвіль въ стані Пенсильванія въ північній Америці копавъ недавно одинъ властитель копальні нафти новій шахтъ. Коли вже докопавши дось глубоко, прійшло ему на гадку розсадити скалу нітроглицериномъ. Ледви що розсаджено скалу якъ зъ нового шахту потекла величезна отруя нафти заливаючи докола пісковату землю. Збаглося заразі колька сотъ робітниківъ і имъ удалось спровадити струю въ підставлений начин. Нове же ріло видає тепер денно 9000 баріл нафти т. е. около 15.000 гектолітровъ. Єсть то отже найбільше жерело нафти якого доси докопанося.

— Сарана въ Кримъ появилася въ декількохъ сторонахъ, особливо жъ въ кубанському повѣтѣ въ такій силѣ, що людє не можуть єсти вже нѣякъ винищти. Коло мѣста Тімрукъ збралося колька-десять тисячъ людей а до того прійшло имъ ще до помочи колька тисячъ войскъ і всѣ почали сарану убивати, але пічко не помогло; мимо того, що поубивано сотки міліонівъ осого шкідливого оводу, то все таки остало ще міліарди сарани, котрая якъ стане лѣтати, то якъ була чорною хмарою заступає сонце, такъ що въ

найлонійшій день настає темна іччя. На щастіе сарана появилася тоді, коли майже більша частина збожжа була вже зъ поля зборана. На сей рікъ отже не ма вже великого страху, але на олійную рікъ грозить велике небезпечніство, позалі сарана, якъ звѣтно, дуже розмножується.

— Дрібні вѣсти. Для погорбліївъ въ Болестрашиахъ, пов. перемиського, дарувавши цѣсаря въ приватнихъ фондівъ 60 зр. запомоги. — Видѣть краєвий іменувавши дра Бігельмаєра першимъ лѣкаремъ при шпиталі въ Самборѣ. — Дръ И. Добринській, краєвий адвокатъ виїхавъ зо Львова на колька недѣль; его застува дръ М. Король. — О. Наумовичъ перебуває тепер у Відні, куди виїхавъ въ цѣлі перенесена тамъ редакція „Науки“. — Въ Марсії померло въ послідніхъ 24 годинахъ 33 осбъ. Въ той самой порѣ померло въ 17 провінціяхъ Іспанії 1668 осбъ. — На виїхавъ зъ Будапешті єсть виїстовленій мильникъ до мелена кави, котрый під час мелена грає марш Ракочего! Угорські газети доносять, що винаходець оного мильника має незадовігове відтіві въ торговій граючі горшки, ринки і т. д. — Въ Білківцяхъ коло Буданова, въ чортківському повѣтѣ, згорѣвъ бѣль удару грому фольварокъ вразъ съ звезеніемъ збожжемъ. Шкода виносить 30.000 зр. — Дръ И. Шараневичъ виїхавъ зо Львова на колька недѣль на село; его мѣсце яко сеніора Старошинійського інститута заступає і. Ю. Геровський, предбѣдатель управлюючого союза „Народного Дому“. — Угіновськихъ жидівъ, Абрамка Юденбурга і Мендля Шрубера, котрія якъ то миєвого часу доносилі — пообрѣзували конівъ п—ї Кравсовій языки ажъ по саму насаду, засудивши львівській судъ карний на 10 місяцівъ арешту за злобне ушкодженіе чужої власності.

Вѣсти зъ Аепархії Львівської.

Презенту на капелюній Покровці получивъ 0. Юліанъ Дуткевичъ.

Отпустку получила оо.: Николай Валявскій, піархъ въ Залучу, на 6 недѣль; Стефанъ Макогонівський, сотрудникъ въ Городенцѣ до дня 1. вересня 1885 р.

Президія намѣстництва годиться на каноничну виїстовуцю о. Андрея Сумика на Волообѣві.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— На зборникъ квартетовъ „Кобзарь“ П.: Т. Авт. Дольницкій, адъюктикъ суду въ Буску; о. І. Левицкій зъ Сидорова; п. Володимиръ Ясеницкій, адъюктикъ суду, въ Чернівцяхъ (по 1 прямірнику).

— На дуетъ п. Нижанковського „До Ластівки“ П. Т.: Вол. Ясеницкій зъ Черновець 32 кр.; „Руска Бесѣда“ въ Чернівцяхъ 32 кр. (передано авт.).

Курець львівський зъ дня 10 л. серпня 1885.

платить жадають	
австр. валютою	
р. кр.	р. кр.
242 —	245 —
226 —	229 —
274 50	278 50
99 30	100 30
90 75	92 —
99 30	100 30
101 35	102 35
57 —	59 —
— — —	— — —
101 75	102 75
97 —	98 —
102 75	104 —
17 —	19 —
23 50	25 50
5 82	5 92
5 86	5 99
9 89	9 98
10 16	10 26
1 54	1 64
1 22½	1 24½
61 15	61 80
— — —	— — —

безъ токуючого куп.

платитъ жадають	
австр. валютою	
р. кр.	р. кр.
242 —	245 —
226 —	229 —
274 50	278 50
99 30	100 30
90 75	92 —
99 30	100 30
101 35	102 35
57 —	59 —
— — —	— — —
101 75	102 75
97 —	98 —
102 75	104 —
17 —	19 —
23 50	25 50
5 82	5 92
5 86	5 99
9 89	9 98
10 16	10 26
1 54	1 64
1 22½	1 24½
61 15	61 80
— — —	— — —

Подяка.

По поводу, що оббімаючи корвину торговлю у Львовѣ, мушу вже тепер зъ Дрогобича виїхати, а не могучи особисто, складаю симъ прилюдну, щиро-сердечну подяку всімъ моимъ ласкавимъ обійтіяльникамъ, Знакомимъ і Пріятелямъ за дозванії взгляди и оказану прихильність въ протягу такоже членівъ членівъ та іншої.

Кароль Басръ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1315 61—?

Спеціальності и универсальний средства французькій и іншій, якъ черезъ ю та черезъ інші фірми оповѣщувани.

Огнетрекалі и безпечній отъ влому
RACSY
солідно и прекрасно виробленій съ американськими замками и паскільовими засувками продаю дуже дешево
СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,
1390 21—?
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Просите о корсопії въ німецькому языку.)

Оповѣщеніе.

Слідуючій курсъ науки для управителівъ співъ хорального розподілеся въ Денисовѣ дні 1 лат. жовтня и потрівася до кінця грудня 1885. Условія тѣ самі, що минувшого року.

Желаючі побратиши тую науку зволять голоситися письменно у підписаного найдаліше до 15 вересня с. р.

Другій часописи наші прошу о повторенії сего оповѣщенія.

Денисовѣ, 6 серпня 1885.

Іосифъ Витошинський,
приходникъ въ Денисовѣ, пошта Ходачківъ великихъ,
стара зембініца въ Тернополі.

Съ піпшнимъ числомъ розсылается въ прилозѣ Цієнникъ — львівського купця п. Теофіля Луцкого.

Хорошимъ подарункомъ для молодѣжи

єсть

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА

ТОМЪ I,

оправленій въ полотно и зъ възволоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою житієписею поета.

Ціна за 100 гравіювань.

	гр	кр	бр
Паперни торсона .	6.75	7.40	
Жито .	5.50	5.70	
Лимони .	6.15	6.75	
Сонячн .	6 —	6.25	
Груши .	—	—	
Културум стара зелена .	—	—	
Брови .	7.25	8.25	
Городка до зелени .	—	—	
Салати .	8 —	11 —	
Боби .	8 —	5.25	
Васи .	8 —	5.25	
Компания (персона) .	35 —	45 —	
Ананас .	—	—	
Киви .	—	—	
Райса (зеленого) .	9.75	10.50	
Маслини .	—	—	
Кафелько (конопляне) .	—	—	
Хліб новий .	—	—	

Укінчений кандидат семінарії учительської

розуміючий докладно сцену першою хоралью, мігъ-бы сего року коли хоралью по жестахъ и мѣсточкахъ заспівати.

Інтересованій можуть близьшу вѣсть почути у В. Ремеза, півн. при середній церквѣ въ Тернополі.

(1-3)

на премії испитовій

отповідна книжочка

КОВЗАРЬ

Т. Шевченка

оправлена ціла въ полотно, съ високозолоченымъ заголовкомъ коштує 40 кр. (съ пересыпкою 45 кр.).

Ся книжочка єсть тать живьпись и портретъ поета и що най-гарбійши, для дѣтей зрозумілій его творы. Правоночъ етимологичн., якъ уживася въ шкільныхъ книжкахъ. Выс. країза Рада шк. зробувала ѹ на премії и для бібліотекъ шкільнихъ. Замовленія можна черезъ тов. „Пресвіта“ або черезъ редакцію рускихъ часописей.

(5-6)

ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ Калуші, поча и стаїя зелінницъ тамже.

Получивши за власність по старій фармѣ „Івана и сына Серавена“ „Ліярні дзвонівъ“ въ Калуші, отзначену срібнимъ медальємъ заслуги, листомъ похвальному и признаннью на виставѣ тов. ім. Качковського въ Коломиї (якъ о тѣмъ свого часу газети доносили), — маю и теперъ на складѣ готові дзвони, виконую скоро замовленія и пріймаю старі або ушкоджені дзвони до переливання за дуже умірковану ціну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за вѣтъ датческій замовленія въ давнійшій синьорії а теперъ мої власні ліярні дзвонівъ прошу о ласкавій замовленії такъ па поодинокій новій дзвоні въкъ и на цѣлій групи. За трезвість матеріалу и гармонічний звукъ можна дзвонівъ ручу и для того обмежлюю пропоручати ихъ Ви. П. Т. публіцѣ.

1360 8-12

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафінъ.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Переяславі, Тернополі и Дрогобичі

порукає изъ своихъ богато заохотренихъ складовъ

по дешевихъ цінахъ

Каву	Лакери, Румъ,	Води мінеральний,
Чеколаду,	Винъ въ бутылкахъ	Всікі роди штігтокъ (то-
Чай,	и барилкахъ,	лотій, до підлоги, до
Пухоръ,	Мило, мыла до руки,	обуви и до коней),
Оліву,	Крохмаль, фарбу,	Масо до підлоги,
Опень,	Корки,	Шварц безъ вінірюлю,
Мъдъ швайцар., бриллюз,	Смарилло на ножѣ,	Папіръ,
Мъдъ пріймі и птиці,	Свѣчи церк. и столяр.,	Пера, ручки,
Овочі южні.	Соль,	Олонець,
Корінн.,	Цвѣты до сїбічокъ,	Лінъ,
Саранн., селедій,	Кадило,	Чорнило (атраментъ),
Горбакъ,	Карты,	Поропокъ на овады.

Цінники въскідають на складаніе франко. 5 до 6 кілограмовъ посыпають почтову оплату виносить немного, такъ що оплатите и въ найдальшихъ сторін замовленія потрібні для дому артикули.

Вотупажко въ членіи товариства „Народна Торговля“, платять висипо-го 1 зл. и удѣлъ найменше одинъ, висносячи 10 зл. Той удѣлъ остався вѣ-сностю членія и определенію дивіденою, котронъ висною назначається по у-включению річнихъ рахунівъ. „Народна Торговля“ приймає такоже гроші на щадничій книжочки и платить їхъ 5%.

Банкъ взаимныхъ уbezпечень „Славія“ въ Празѣ.

До ч. 1557.

До свѣдѣнія Дирекції Общого рольничо-кредитного Заведенія дошло, что между русскимъ духовенствомъ сильно распространяются слухи, будто банкъ взаимныхъ обезпечений „Славія“ въ Празѣ, есть имено тозъ, который единственное народное кредитное учрежденіе наше привѣтъ въ критическое положеніе, которое устранило въ настоящее время.

Въ постановленіе истины симъ заявляемъ, что выше упомянутые слухи не имѣютъ никакшого основанія и что банкъ „Славія“ не только не причинилъ нашему Заведенію никакого вреда, но что напротивъ сей банкъ съ самого основанія нашого Заведенія относился и до сихъ поръ относится къ нему со-чувственно и дружественно не только словомъ но и дѣломъ подавая намъ всегда братскую руку и довѣрія нашему Заведенію значительные капиталы. Ровноль образомъ и наше Заведеніе выражаетъ свою признательность банку „Славія“ тымъ, что всѣмъ своимъ гипотечнымъ должникамъ ставить въ непремѣнную обя-занність обезпечивать свои имѣнія исключительно въ Банку „Славія“, такъ якъ сіе учрежденіе фактически по своей солидности и рациональному веденію дѣль и по патріотическому направлению нетолько въ Чехії но и въ всей Австрії пользуется високою репутацією и заслуживаетъ полного сочувствія и довѣрія.

Во Львовѣ 5 Августа 1885 г.

Дирекція Общого рольничо-кредитного Заведенія для Галиції и Буковини.

Ю. Конський.

(L. S.)

Дръ Павенцій.

Ч. 301.

До Достохвалльной Репрезентациі Банку „Славія“ во Львовѣ.

Комісія управляюча дѣлає собѣ честь збѣстити почтительно и съ благо-дареніемъ отъ имени Інститута, яко каса Інститута дослану єй въ хосень то-гоже жерту въ квотѣ (40 зл.) сорокъ зл. а. в. — подушила дия 6-го с. м.

Отъ Комісії упр. Інститута вдовѣ и спроть по свящ. Еп. Пере-мыскій.

Перемышль дия 23 липня п. с. 1885.

Олімпій Полянський
секретарь.

Предсѣдатель Інститута
Гр. Шашкевичъ.

Выдаваць и редакторъ: Іванъ Белай.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. упр. газиц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продава

всѣ фефти и монеты

подъ найприступнѣшими уловіями.

5% Листы Гипотечний и 5% Листы Гипотечний преміовани

котрій підляга закону зъ дия 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвишош постановы зъ дия 17 грудня 1870 р. можна уживати до уїв'ювання капіталовъ фон-

довъхъ, пущильарныхъ, кавцій супружескихъ вояковъ, на кавцію и вадія

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% прамію т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинції виконуются безъ проволоки по курсѣ днів-

нію, не числячи нѣякої провізії.

1849 38-?

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образовъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ,

поручає Всечестному Духовенству, славетнимъ громадамъ, церковнимъ комитетамъ и Высокоповажаній
Публицѣ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахиновъ, хоруговъ, фанъ, плащаниць, образій маліванихъ на блісцѣ и полотнѣ, до иконостасовъ, престолівъ и на стѣни церковній; болтарики або образы просвітіональни; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональныхъ; хрестовъ желізныхъ на гробы и полівныхъ, Евангелій, патріцій, чаша, ампулкы, дарохранительница, дароносница, хлѣбниць до Веснощного, кадильница, поликандровъ (пауковъ), подсвѣчниківъ (лѣхтарівъ), канделябрвъ, лампниць, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтівъ и проч.

Великій складъ товарвъ срѣбныхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочі и тѣста, лѣхтарѣ, кандалы, ляблы столовій и проч.

1219 по найдешевшихъ цінахъ 23-52

Всѣ замовленія въ вартости 100 зл. висылається франко.

Цінники въ рускомъ языці висылаються на жаданье вівторотною поштою даромъ.

Опакованье даромъ.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА“

Комедія на 4 співака.

Написавъ Олександръ Я. Кониський.

Ціна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторінъ 73. — Набуты можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Найдешевше руске літературне видавництво „Руско-українська Бібліотека Евгія Олесницкого“, виходить у Львовѣ начаєши зъ 1-го грудня 1884.

Досі вишло 10 выпусківъ, обімаючихъ слідуючій літературний матеріалъ:

1. Запорожець, оповѣданіе Івана Цечи-я-Левицкого 10 кр.

2. Соїні мары молодого пітому, оповѣданіе В. Барвінського 10 кр.

3-4. Оповѣданія Олескі Стороженка (Серія перша) цвѣтю 20 кр., по випущенню сконфіскованихъ частей 10 кр.

5. Prima Vera, поезія Юлія Шандеръ 10 кр.

6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.

7-10. Юрій Горовенкі, поезія Красючика 40 кр.

Предплатувати можна на більше число випусківъ наразі, пересылаючи оповѣдану квоту (1 або 2 зл.) на руки видаць (ул. Словако-го 4). Замовленія можна такоже поодинокій випус